

ג א מיי' ס"ג מה' יבוס
ס"ג ען סגנ ענין נא
טושה ח"ע' סמוק קט
סעף יג :
ד ב מיי' שם ס"ג פו :
ה ג ד מיי' שם ס"ג טו
זמנן שם טו ש"ע שם
סעף יג :
ו ה מיי' שם ס"ג ז
סגנ שם טו ש"ע שם
ס'מון קנה טע"ע ס :
ז ו מיי' שם ס"ג ט
טו ש"ע שם טע"ע י :

חזוקה לא עדיף (6) מרובא - לא הוה לריך ללא עדיף דלפ' עדיף מרוב נשים מתעברות ויולדות מכל מקום יש לחוש דר"מ חייס למיעוט אלא האמת אומר דלא עדיף מרובא : **סמוך** מיעוטא לחוקה והוה ליה פלגא ופלגא - ור"ת דזפרק ברתא דקדושין (97 פ:) וזפרק כסוי הדם (חולין פו)

רישא חוקה - מייחי לה לייבום ורובא מייחי לה להיתר סוק דרוב נשים מתעברות ויולדות והרי ילדה לרבה ונפטרה גם היא וחזוקה לא עדיף כי רובא דמיילא אצרתה הלכך לא תתייבם ולשוק נמי לא כר' מאיר דחייס למיעוטא : **סיפא חוקה לשוק** - שארי בלא יבס היתה תחלה כגיטאה ורובא לשוק דל"ז נחשבה כגיטאה שמתא מנה נקבה היתה או נפל דרוב עובדים נפלים ונקבות כדאמרין לעיל דמתחלה דוולדי קיימי נקבות הוו ומיעוט עובדים נפלים הוו זכרים דקיימא מיעוטא לגבי וולדות והכא נמי איכא חזוקה לרוב דמרת נמי לחששא דמיעוטא דזכרים הוה וכו' ורישא דמיעוטא : **ולגמלא** - בתמייה תחלוץ ממה נפשך ותשא לשוק : **לעלמה שלשה** - בשביל עלמה תמתין שלשה חדשים לכל הגשים לריכות להמתין ג' חדשים ואפי' בעלה מת בצמדייתא הים דליכא למיתש שמא מעוברת היא דהא זקנה ואילונית נמי לריכות להמתין שלשה חדשים כדאמרין בהחלוץ (לעיל מב:) הלכה כולן לריכות להמתין : **לחברתה ששה** - בשביל חברתה שמא מעוברת היא לרחה לריכות להמתין ט' חדשים שאפי' חללה לא תנשא בתוך ט' שמא חברתה מעוברת היא והולד של קיימא ואין חילוף פוטרת לזו אלא וולד פוטר והולד אינו פוטר עד שילא לזכיר העולם : **לחברתה עלולם** - בשביל חברתה לריכה להמתין לעולם עד שתדע אם יש לה וולד אם לאו : **ותפלוך** - לאחר ט' ממה נפשך ותנשא אם ילדה לרחה הרי נפטרה בולד ואם לאו הרי חלילה פוטרתה : **מגריבא כרוו** - להכריז שלא היתה חלולה ומותרת לכהונה : **מת בני ואח"כ מת בעלי** - והריני זקוקה ליבס ככתמלה : **נאמנת** - במה שאמרה מת בני ראשון ואח"כ בעלי ולא חיישינן דלמא משום דרחתא ליבס קאמרה מאי טעמא הואיל ובחוקת ייבום היתה עומדת ופיה אכר עלמה על היבס כשאמרה ניתן לי בן והוא הפה יכול להסיר עלמה ליבס ולומר מת בני ראשון : **אינה נאמנת** - להנשא לשוק הואיל ובחוקת ייבום ייתה וחיישינן דלמא משום דמניחא ליה קאמרה ניתן לי בן וחוששין לדבריה שמא אמת הן ואסורה לייבם וחוללת : **כדקאמרת** - ללא היתה זקוקה לו ואין חלילה כלום ומותרת לכהונה : **בגרושה** - שהיתה גרושה כבר מאיש אחר שפסלה לכהונה עולמית : **אני** - ובני ובעלי נחבאנו במערה ואין איש עמו לבל ולזהויד הלכך ליכא למיתש דלמא אחי סהדי : **מתני' שתי יבמות** - נשי שני אחים : **זו אסורה** - לשוק מפני בעלה של זו שהיא רחמא דמחא לו הוא חזוקה לו ואפי' שאשאו אומרת מת אינה נאמנת איבמה שתנשא על פיה שאין יבמה מעידה על חברתה שהיא אמת מחמש נשים שאין נאמנות להעידה : **לזו עדים** - שמת בעלה : **זו שיש לה עדים אסורה** - ליבשה מפני יבמה דשמה חי הוא דעדים מאי אהבו לה הא היא נמי מהימנא לומר מת בעלי : **זו שאין לה עדים מותרת** - לשוק דהא אמרה שהיא מת ובעלי יבמה נמי לא חיישינן שהרי יש עדים שמת : **לזו בניס ולזו אין בניס** - ואין עדים לא לזו ולא לזו את שיש לה בניס מותרת כו' : **נתייבמו** - שהיה להם כאן שני יבמין ונתייבמו שהאשה שאמרה מת בעלי תתייבם דלענין ייבום לא הוירכה זאת לעדותה של זו וארישא קאי שאין להם לא עדים ולא בניס : **ומתו היבמין אסורות להנשא** - לשוק זו מפני בעלה הראשון של זו ומפני בעלה הראשון של זו וארישא קאי שאין להם לא עדים ומהו היבמין ליבמין בחוקת שמתו בעליהם אלא עלמנן נאמנות אכל כשכשו כשישאו לשוק נמלא עדותה של זו ומשיל לזו ואין יבמות מעידות זו על זו דהיתר : **בחוץ והסתרו ליבמין** - בחוקת שמתו בעליהם הו לא מיתסרין לריכות לשמא חייב הם : **ג' שתי יבמות** - שאין כאן זיקת ייבום זו מפני בניה וזו בעדי חברתה : **לרה מעידה לחברתה** - דהא שתי יבמות לרות ניתו ומפני לך לרות לא נפסלו מהלעיד זו לזו : **לאיכסובי**

רישא חזקה לייבום ורובא לשוק וחזקה לא עדיף כי רובא ואייתי מיעוטא דמפילות סמוך לחזקה והוה ליה פלגא ופלגא לא תנשא ולא תתייבם סיפא חזקה לשוק ורובא לשוק והוי ליה זכרים מיעוטא דמיעוטא *ומיעוטא דמיעוטא לא חייש רבי מאיר : לא תנשא ולא תתייבם וכו' : ולעולם אמר זעירי לעצמה שלשה חדשים לחברתה תשעה וחולצת ממה נפשך רבי חנינא אמר *לעצמה שלשה לחברתה לעולם ותחלוץ ממה נפשך *אביי בר אבין ורבי חנינא בר אבין אמרי תרויהו *גזירה *שמא יהא ולד בן קיימא ונמצא אהה מצריכה כרוו לכהונה וליצרכה דלמא איכא דהוי בחליצה ולא הוי בהכרזה ואמרי קשרו חליצה לכהן תנן *ניתן לי בן במדינת הים ואמרה מת בני ואחר כך בעלי נאמנת מת בעלי ואחר כך בני אינה נאמנת וחוששין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת וליחוש דלמא אתו עדים ואמרי כדקאמרה ונמצא אהה מצריכה כרוו לכהונה אמר רב פפא *בגרושה רב חייא בריה דרב הונא אמר *באמרה אני והוא נחבאנו במערה : **מתני' שתי יבמות** זו אומרת מת בעלי וזו אומרת מת בעלי זו אסורה מפני בעלה של זו וזו אסורה מפני בעלה של זו לזו עדים ולזו אין עדים את שיש לה עדים אסורה ואת שאין לה עדים מותרת לזו בניס ולזו אין בניס את שיש לה בניס מותרת ואת שאין לה בניס אסורה *נתייבמו ומתו היבמין אסורות להנשאר *אלעזר אומר הואיל והותרו ליבמין הותרו לכל אדם : **ג' נמי** תנא לזו עדים וזו אסורה וזו אסורה מפני שתייהן מותרות נתייבמו ומתו היבמין אסורין להנשא רבי אלעזר אומר הואיל והותרו ליבמין הותרו לכל אדם **בעי רבא** מאי טעמא דרבי אלעזר משום דקסבר צדה מעידה לחברתה או דלמא משום דהיא לא מקלקלא נפשה לכאוי נפקא מינה לאנאסובי

והוה ליה פלגא ופלגא - ור"ת דזפרק ברתא דקדושין (97 פ:) וזפרק כסוי הדם (חולין פו) וגבי תיבוק שמאל כלל העיסה אמרין סמוך מיעוטא דאין מטפחין לחזקה טהרה ואיתרע ליה רובא ומתהרין לעיסה והכא קאמר דהוי פלגא ופלגא ומחמירין ואומר רבינו חייס דתיבוק הוי דבר שאין בו דעת ליטאל והוי ספיקו טהור ואפילו ברשות היחיד ולהכי איתרע ליה רובא : **סיפא** חזקה לשוק ורובא לשוק הוה ליה זכרים מיעוטא דמיעוטא ולמיעוטא דמיעוטא לא חיישינן - הקשה ה"ר אלחנן א"כ היכי פריך מינה בפ"ג דבכורות (97 כו וס) על רבי יהושע דחייס למיעוטא והכא לא חייס למיעוטא והא הכא איכא מיעוטא דמיעוטא ולהכי לא חייס ותיבוק לרחה מלחה איתרע ליה חזקה כיון שיש לה עובר במעיה ואפי' לא חייש רבי יהושע ומשיב ליה כמו מיעוט כיוודת"ק אכר ביניאמה מלחה ועוד הקשה דה"ק דר' יהושע דאמר יתה מלחה חוששת ומיישינן למיעוט אע"ג דליכא חזקה בדידה וזרישא גבי האשה שהלך בעלה ורחה למדינת הים צבי חזקה בעלה מיעוטא ותיבוק דודאי לא צבי חזקה בדי מיעוט והא דנקט דבעינן זרישא חזקה בדי מיעוטא לא בעינן הכי אלא שלא תהא חזקה מסוימתא לרוב דלא הוי המיעוט מיעוט דמיעוט ור"ע גבי גביתת בית אונייקי *דאכר ליה ר"מ משום דרוב עגלים נשחטים לעבודת כוכבים של אותה העיר ופריך מאי איריא רוב אפילו מיעוט נמי דר"מ חייס למיעוט ומאי קושיא כיון דרוב עגלים אין נשחטים וחזקה דחלב בחזקת היתר אם כן איתרע ליה רובא כדאמר הכא : **את** שיש לה עדים אסורה וכו' - אשמעינן דלא אסרינן הא אטו הא : **מאי** טעמא דרבי אלעזר משום דקסבר לרה מעידה לחברתה כו' - תימה לר"י אמאי לא פליג רבי אלעזר בצדק פירקא (לעיל קיז) גבי

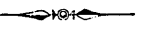
[ע"ז לרז]

[לעיל לו]

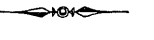
[לעיל מאז]

לעיל קימ

[ע"ז לרז]

תוס' חד מקמאי
עדים ואמרי כדקאמרה
ונמצא אהה מצריכה
כרוו לכהונה : תניא
ב' יבמות זו אומרת מת
בעלה וזו אומרת מת
בעלה לזו עדים ובנים
ולזו לא עדים ולא בניס
שתיהן מותרות :

הגהות הב"ח
(6) הו' ד"ה חזוקה לא
עדיף כי רובא וכו'
עדיף כי חז :

דלחלץ בחזקת היתר אם כן איתרע ליה רובא כדאמר הכא : **את** שיש לה עדים אסורה וכו' - אשמעינן דלא אסרינן הא אטו הא : **מאי** טעמא דרבי אלעזר משום דקסבר לרה מעידה לחברתה כו' - תימה לר"י אמאי לא פליג רבי אלעזר בצדק פירקא (לעיל קיז) גבי

הכל נאמנים להעידה חוץ מחמותה כו' וקמשיב לרחה ויבמתה ואי' ר' אלעזר איירי לבתר דאיכסבא לרה מכל מקום ליפלגי גבי ההיא דמת בעלי ואח"כ מת חמי תנשא וחמותה אסורה ור' אלעזר לא אכר כיון שכשאת הכלה וגרחה לר"י דלא דמי דלעיל ודאי שהכרה אז היבמה בזה להעיד על חברתה אין לה להיות נאמנת אפי' לר' אלעזר אכל הכא כל אמת אינה מתכוונה להעיד על חברתה אלא על עלמה וממילא נאמנת על לרחה כיון שאין מתכוונה להעיד על חברתה : **אין** דשמה חי הוא דעדים מאי אהבו לה הא היא נמי מהימנא לומר מת בעלי : **זו שאין לה עדים מותרת** - לשוק דהא אמרה שהיא מת ובעלי יבמה נמי לא חיישינן שהרי יש עדים שמת : **לזו בניס ולזו אין בניס** - ואין עדים לא לזו ולא לזו את שיש לה בניס מותרת כו' : **נתייבמו** - שהיה להם כאן שני יבמין ונתייבמו שהאשה שאמרה מת בעלי תתייבם דלענין ייבום לא הוירכה זאת לעדותה של זו וארישא קאי שאין להם לא עדים ולא בניס : **ומתו היבמין אסורות להנשא** - לשוק זו מפני בעלה הראשון של זו ומפני בעלה הראשון של זו וארישא קאי שאין להם לא עדים ומהו היבמין ליבמין בחוקת שמתו בעליהם אלא עלמנן נאמנות אכל כשכשו כשישאו לשוק נמלא עדותה של זו ומשיל לזו ואין יבמות מעידות זו על זו דהיתר : **בחוץ והסתרו ליבמין** - בחוקת שמתו בעליהם הו לא מיתסרין לריכות לשמא חייב הם : **ג' שתי יבמות** - שאין כאן זיקת ייבום זו מפני בניה וזו בעדי חברתה : **לרה מעידה לחברתה** - דהא שתי יבמות לרות ניתו ומפני לך לרות לא נפסלו מהלעיד זו לזו : **לאיכסובי**

האישה בתרא

פרק שישה עשר

יבמות

מן א מ"י ס"א מכלי
סומאמת הל' עו
מגב לאוין ללא טושיע
י"ד סימן טע :
ז ב מ"י מ"ג מהל'
גירושין הל' י"ח סמג
פ"ט ט טושיע ארבע
סימן יו סעיף לא :
י"ח ג מ"י ט"ס הל' יו
טושיע ט"ס סעיף ג :
י"ב ד מ"י ט"ס ס"ב הל'
יג סמג ע"ש מ"ג מ"ג
טושיע ט"ס סימן קכ"א
סעיף ח :
ב הו מ"י פ"ח מכלולי
כ"ח הל' ב :

כליו דחיישין לשאלה . וכליו דמלא קשור ללא חיישין לשאלה

איכא למימר בכלים שאין דרכן להשאיל כמו שפירש ריב"ן

ללא חיישין לשאלה : **כליו** דחיישין לשאלה . והא תאמר מלא

פירות בכלי דבפ' אלו מציאות (ב"מ דף ק"ג) משמע דהוי סימן ויחזיר

ואמאי לא חיישין לשאלה ויש לומר

ללא חיישין לשאלה לשאלה אלא בדבר

איכא אבל במזמן לא חיישין לשאלה

וה"ל איכא מאי פריך הכא והתם

חמור בסומני אוכף היכי מהדרינן

ניחוש לשאלה והא במזמן לא חיישין

לשאלה וי"ל דפשיטא ליה ודאי אפי'

אי חיישין לשאלה מן התורה אבל

מדרבנן לא חיישין לשאלה להחזיר

אברה אבל קשה היכי מפיקין מקרא

דמהדרי חמור בסומני אוכף ניחוש

לשאלה מן התורה מיהו למסקנא

חתי ספיר ללא חיישין לשאלה אפי'

באיכור : **איבעית** אימא כליו

בחזירי כו' . ולעולם לא חיישין

לשאלה וה"ל דפרק כל הגט (גיטין

כו' ושם) תנן מלאו בחפיסה או

בדלוסקמא אס מכירו כשר פ"י אס

מכיר הגט ולמה לי שכיב הגט אפילו

אינו מכירו נמי כיון דמכיר חפיסה

ולדלוסקמא די בכך דהא לא חיישין

לשאלה ויש לומר דה"פ אס מכירו

לחפיסה ולדלוסקמא שסם שלו כשר

והע"ג דנקט לשון יחיד אינו לחוש

והע"ג דחפיסה הוי לשון נקבה

דמפרש התם דחפיסה הוי תמות

קטנה מ"מ נקט לשון זכר תמות

לדלוסקמא דהוי לשון זכר כרתני

בסוסמא עשרה דלוסקמות מלאים

שטרות מסרתי לך וללישנא קמא

דחיישין לשאלה מיירי התם שידוע

שכן איבדו בחפיסה ולהכי לא חיישין

לשאלה ושם אחרין בע"ה :

למיזבא דמגוייד חיי ורמינהו

הא מחייא לא חיי . תימה דהא קתני

בה גוסס אע"ג דחיי דרוז גוססים

למיתה ומיעוטן חייין ותנן נמי אין

מעדיין על הגוסס ויש לומר בגוסס

שהוא מגוייד כיון שהוא גוסס על ידי

אדם לא חיי ומ"מ מוכיח ספיר

דמגוייד לא חיי מדלא קתני ואפילו

גוסס מגוייד ועוד אמר ר"י לפרש

הדלוי פשיטא דמגוייד דמאני' מת

לכסוף כיון שמגוייד במקום שעושים

אותו טריפה כמו נחתך מן האררבוה

ולמעלה דמשמע בסמוך אבל אינו

דבר צרור שימות קודם שיתירו לנשא והשתא פריך ליה ממגוייד

וגוסס ואחרו גוסס כסופו למות הוא מת לאלתר והוא הדין נמי דמגוייד

מיית לאלתר מדקתני מגוייד בהדי גוסס וה"ל בלאו מילתיה דרשב"א תקשו ליה רישא לסיפא וי"ל דמעיקרא לא קשיא ליה רישא לסיפא דמלי

לאוקמי רישא דאין מעדיין היינו לאלתר וסיפא דתשגא היינו לאחר י"ב חדש אבל אמילתיה דרשב"א לא מני' לטני' : **ארא** מעתה יחא

גולה על ידו . כלומר דחשבי ליה מת קפדין דכיון דמת הוא יש לו גלות דס"ד טעמא דחייב לגלות לפי שמת נאלתר אבל לא מת לאלתר

לא יתחייב גלות כלל דלישנא דומיות דכתיב גבי גלות משמע ליה שמת לאלתר ולית ליה השתא הא דלמרינן דפרק אלו כערות (בבב"ב ע"ב)

ונקא המכה בשוגג מאי ונקא ונקא מגלות והע"פ שחייב מיתה במזיד אפילו לא מת (בבב"ב ע"ב) זמן מרובה יש חילוק בין מיתה לגלות כי היכי דמפלגי

בין דרך ירידה לדרך עלייה גבי גלות ולא גבי מיתה אבל אין לומר דמשום רוח בלבנתו או קירב מיתתו אין לנו לפוטרו כיון שמת לאלתר

דהא אכתי לא ידעינן להי טעמי :

מובטק הוא . והע"ג דסימנין דרבנן אסימן כי האי סמכין אפילו

(ה) אחיסור דאורייתא : דארוך וגו' . לאו סימנין ניבחו : כליו . בגדיו

שמה לאחר השלין ואחרו אחר מת ודלוחו אלו וסבורים שהיו בעל

הבגדים : סמור בסומני אוכף . דקיימא לן באלו מציאות (ב"מ דף ק"ג)

דמהדרינן : לא שייני אינשי . בעל

החמור לא היה שואל אוכפו של זה

לחברו : דמפיקו ניס' . דלש"ר

בעלע"ז : מלאו קשור בכיס כו' . מאי

איכא למימר ליתוס אע"פ שהוא מכיר

את הכיס יש לחוש שמה השאלו

לאחר וקשר בו גט זה והחזירו לזה

ושכח בו את הגט : לויפוס . שמה

יעשה חותם וזורה כנגד טבעתו

ויקך ויראהו לאשמו ויטול המנה כל

אשר ישאל : מנחשי אינשי . שאל

יטול זה מזלו ואי קשיא הא קתני או

שמלאו בין כליו הא אמרן דחיישין

לשאלה לא קשיא כליו דמתנין

היינו בגדיו ודרך להשאיל מלבושים

וכליו דגימין הייט בין כלי תשמישי

ביתו דביבחו שאין דרך להשאיל :

ואיבעית אימא כליו . דמאני' דקתני

בגופו ובכליו ללא חיישין אסימניה :

בסומני יחזיר . ללא אמרינן הוי

סימן במלבושו אי שחורין הוי או

לכניס הוי דאין זה סימן שהרבה יש

שחורין ולכניס וחלומים : והא קתני

סיפא . דמאני' (לקמן דף קכ"א) : מן

האררבוה ולמטה לא הנשא . דחיי

ואי משום טביעה הואיל ומים שאין

להם סוף חיישין שמה יאל מן המים

ועלה דחוק פרכה או יותר ולא

רלוהו קתני מן האררבוה ולמעלה

הנשא אלמא מגוייד לא חיי : שאני

מיא דמרוז מפס' מחזיקות ומגלות

כאז המכה וחברו מיטרא ריזא

לאילני במס' תענית (דף ג') : גידיה

לגמלים . לשון גודו אילנא (דילא ד) :

ולא אפסקיה לנפרויה . ולא אפסקי

למור אס קול נערתו שהיה נעדר

עד שמת : מלוכנס . באש שמחך

המכה מתרפא : זכרם . הנשחט :

יכנסו ויטנו . אלמא כתי מחזיקין :

ומשני מי הוא . לפיכך גיטו גט

וסופו למות הלכך מעדיין : אלא

מעשה . הואיל ודלוי ימות יחא

גולה השוחטו אס נפל סוף מיזד

עליו ושתנו אלמה תינא אין גולה

ואפילו מת שמה מחמת דבר אחר

מת : על ידו . בשבילו : הרוח

בלבלתו . ומחמת הרוח מת הלכך

לענין אשמו מעדיין עליו דודאי ימות :

קירב

קירב ליה רישא לסיפא וי"ל דמעיקרא לא קשיא ליה רישא לסיפא דמלי

לאוקמי רישא דאין מעדיין היינו לאלתר וסיפא דתשגא היינו לאחר י"ב חדש אבל אמילתיה דרשב"א לא מני' לטני' : **ארא** מעתה יחא

גולה על ידו . כלומר דחשבי ליה מת קפדין דכיון דמת הוא יש לו גלות דס"ד טעמא דחייב לגלות לפי שמת נאלתר אבל לא מת לאלתר

לא יתחייב גלות כלל דלישנא דומיות דכתיב גבי גלות משמע ליה שמת לאלתר ולית ליה השתא הא דלמרינן דפרק אלו כערות (בבב"ב ע"ב)

ונקא המכה בשוגג מאי ונקא ונקא מגלות והע"פ שחייב מיתה במזיד אפילו לא מת (בבב"ב ע"ב) זמן מרובה יש חילוק בין מיתה לגלות כי היכי דמפלגי

בין דרך ירידה לדרך עלייה גבי גלות ולא גבי מיתה אבל אין לומר דמשום רוח בלבנתו או קירב מיתתו אין לנו לפוטרו כיון שמת לאלתר

מיר מני' אהלות
ס"א מ"ז

[לקמן קכ"א]

[ע"ל מן לקמן קכ"א]

[גיטין ע"ב]

שס

האשה בתרא

פרק ששה עשר

יבמות קבא

עין משפט
נר מצוה

קירב מיסתו. על ידי שפירכס יותר מולוי. מת הלך אין גולה אלא אם כן מת תחת ידו: **בביטא דשיטא** - שאין שם רוח ללישנא דרוח בזבלתו הכא גולה דלין כאלו רוח ומחמתו מת וללישנא דהוא קירב את מיתתו אינו גולה: הרי גרסין אי נמי בדברא ולא פירכס:

לקולא פליג או לחומרא פליג. והכי נמי מלי למיבטי בין לקולא ובין לחומרא אלא אכתי לא (6) פשיטא מאי דבטי: **ולא** היא לא שגא נורבא מרבנן כו'. וחף על גב דרובייהו נורבא מרבנן אי פליק קלא אית ליה מכל מקום לא חישיקן לאותו רוב ולא מנשא לכתחלה כמו

לקולא פליג. דקאמר תנא קמא א"ר חוריה אור

קירב מיתתו מאי בינייהו ד"שחמיה בביתא דשיטא ופרכים **אי** נמי דשחמיה בברא ולא פרכים: רבי יהודה אומר לא כל וכו':

מעידין אלא עד ג' ימים וחסא רבי יהודה למימר יש יך אדם או מקום או שעה שאינו מהיר לנפוח ולהשקות ויכול להניד אפי' לאחר ג' ימים: או **לחומרא פליג**. דקאמר תנא קמא עד שלשה ימים מעידים וחסא איהו למימר פעמים שאפי' תוך שלשה אין מעידין: **בכרמי** - שם העיר: ואסקוהו אבי הדיא לבתר תלתא יומין: **ואסקוהו אנשיא דשיטא** - לחומר

אביעיא להו רבי יהודה בן בבא לקולא פליג או לחומרא פליג. תא שמע דההוא גברא דטבע בכרמי ואסקוהו אבי הדיא לבתר תלתא יומין ואנסבה רב דימי מנהרדעא לדביתו ותו ההוא גברא דאטבע ברגלת ואסקוהו אנשיא דשיטא ואנסבה רבא לדביתו אפומא דשויבני לבתר חמשה יומי אי אמרת בשלמא לקולא פליג אינהו דעיבי רבי יהודה בן בבא אלא אי אמרת לחומרא פליג אינהו דעיבי כמאן שאני מיא דצמתי והאמרת *מיא מרוו מכה דה"מ היכא דאיכא מכה אבל היכא דליכא מכה מיצמת צמית דהני מילי דבי אסקיה חזייה בשעתיה אבל אישתהי מיתפח תפח: **בתני** נפל למים בין שיש להן סוף בין שאין להן סוף אשתו אסורה אמר רבי מאיר מעשה באתר שנפל לבור הגדול ועלה לאתר שלשה ימים אמר רבי יוסי מעשה בסומא שירד לטבול במערה וירד מושכו אחריו וישתו כדי שתצא נפשם והשיאו את נשותיהם ושוב מעשה בעסיא באחד ששלשלוהו לים ולא עלתה בידם אלא רגלו אמרו חכמים מן הארכובה ולמעלה תנשא מן הארכובה ולמטה לא תנשא: **גב** תנו רבנן נפל למים בין שיש להם סוף בין שאין להם סוף אשתו אסורה דברי רבי מאיר וחכ"א ימים שיש להם סוף אשתו מותרת ושאין להם סוף אשתו אסורה היכי דמי מים שיש להם סוף אמר אביי ככל שעומד ורואה מארבע רוחותיו ההוא גברא דטבע באגמא דסמקי אנסבה רב שיאל לדביתו אמר ליה רב לשמואל תא נשמתיא אמר ליה נשלח ליה ברישא שלחו ליה מים שאין להם סוף אשתו אסורה או מותרת שלח להו אשתו אסורה ואגמא דסמקי מים שיש להם סוף או מים שאין להם סוף שלח להו מים שאין להם סוף הוא ומר מאי מעמא עבד הכי מימעא מעינא אנא סברי כיון דקרו וקיימי כמים שיש להם סוף דמי ולא היא כיון דאיכא גלי אימור גלי אשפלו *קרי שמואל עליה דרב לא יאונה לצדיק כל און קרי רב עליה דשמואל ותרשועה ברוב יועץ תניא *אמר רבי מעשה בשני בני אדם מכמורין מכמורין בירדן ונכנס אחד מהם למחילה של דגים ושקעה חמה ולא ראה פתחה של מחילה ושהה חברו כדי שתצא נפשו ובא והודיע בתוך ביתו למחר זרחה חמה והכיר פתחה של מחילה ובא ומצא הספד גדול בתוך ביתו אמר רבי כמה גדולים דברי חכמים שאמרו מים שיש להם סוף אשתו מותרת שאין להם סוף אשתו אסורה אי הכי מים שיש להם סוף נמי ליחיש למחילה של דגים במים שיש להם סוף מחילה של דגים לא שכיחא אמר רב אשי הא דאמרו רבנן מים שאין להם סוף אשתו אסורה הני מילי באיניש דעלמא אבל צורבא מרבנן לא *אי דסליק קלא אית ליה ולא היא לא שנא איניש דעלמא ולא שנא צורבא מרבנן דיעבד אין לכתחלה לא תניא א"ר פעם אחת הייתי מהלך בספינה וראיתי ספינה אחת שנשברה והייתי מצמער על תלמיד חכם שבה ומנו רבי עקיבא וכשעליתי ביבשה בא וישב ודן לפני בהלכה אמרתי לו בני מי העלך אמר לי דף של ספינה נודמן לי וכל גל וגל שבא עלי נענעתי לו ראשי מבאן אמרו חכמים אם יבואו רשעים על אדם יענעו לו ראשו אמרתי באותה שעה כמה גדולים דברי חכמים שאמרו מים שיש להם סוף מותרת מים שאין להם סוף אשתו אסורה הני מילי באיניש דעלמא אבל צורבא מרבנן דיעבד אין לכתחלה לא תניא א"ר פעם אחת הייתי מהלך בספינה וראיתי ספינה אחת שנשברה בים והייתי מצמער על תלמיד חכם שבה ומנו רבי עקיבא וכשעליתי למדינת קפומקיא בא וישב ודן לפני בהלכה אמרתי לו בני מי העלך אמר לי גל מרדני לחברו וחברו לחברו עד שהקיאני ליבשה אמרתי באותה שעה כמה גדולים דברי חכמים שאמרו מים שיש להם סוף אשתו מותרת מים שאין להם סוף אשתו אסורה תנו רבנן *נפל לגוב אריות אין מעידין עליו לחפורה מלאה נחשים ועקרבים בתרא אומר אף לחפורה מלאה נחשים ועקרבים אין מעידין עליו חיישינן שבא

כא א ב מיי פ"ה
מל"י רוח ס"ב:
כב ג ד ה מיי פ"ה
מל"י גירושין ס"ג
כג סג ע"ג ז ש"ש
א"ש"ע סימן י"ז ע"ג ט:

[ע'י' תוס' לפי' לה' ד"ס
ה"ל]

כג ר ה ח מיי פ"ה
ה"ל ס' ק' מוס"ט
ס"ס ספ"ג ז:
כד י מיי פ"ה
מל"י ס"ג ס"ג י'
ק"ט"ע ס"ס ספ"ג
ט:

תוספות ישנים
כמה גדולים פ"י שזה
היה אמת שמהלך ממילה
וי"ל תוך לנים: נענעתי.
הספדו ועבר עלי סגל:

הגהות הב"ח
(6) תוס' ד"ס לקולא
וכו' לא פשיט ליה
מאי דבטי:

[לפי' קב:]

ס"א ולמחר

[חולין ע"י נדה ס"ה]

[תוספתא ס"ד]

י"ל אי איתא דסליק.
יע"ז

[בבב"ב לה' תוס' ס"ד]